

4- Deizmin kabul etmediği şeyi, ilahları nasıl kabul ediyor?

Ben deistim diyerek bir ilahı kabul eden ama o ilah elçi göndermemiş, konuşmamış bize karışmaz diyen kimseye soruyorum. Sen, yapmış olduğun iyiliklerin başkasına verilmesine razı olur musun?

Mesela her gün ziyafetler kursan kaldırırsan her gün yüzlerce muhtaca yedersen içersen. Sonra bu kimseler, onlara yaptığın bu iyiliği başkasından bilip ona teşekkür etse ve ona minnettar olsa, buna razı olur musun? Elbette olmazsın. En basit iyiliklerinin dahi başkasına verilmesine razı olamazken; Seni yaratan ilah buna razı olur mu sence? Bizlere yaptığı sonsuz iyilik ve ihsanların başkasına verilmesine, onlara teşekkür edilip minnet gösterilmesine razı olabileceğine ihtimal verebiliyor musun?

Sen yaptığın iyiliğin başkasından bilinmesine kelimenin tam anlamıyla nankörlük derken âlemi kendini bildirmek için yaratan bunca nimetleri ikram eden bir ilah bu nimetlerin başkasından bilinmesine, kendisine nankörlük yapılmasına müsaade eder mi?

Elbette razı olmaz ve nimetin kendinden bilinmesini ister. Madem nimetin kendinden bilinmesini ister, o halde ne yapacak? Konuşacak... Konuşacak ki insanlar sütü inekten bilmesin, balı arıdan bilmesin, meyveyi ağaçtan bilmesin, tesadüfe havale etmesin, kendi kendine oldu demesin, sebeplerden bilmesin. Peki, konuşmuş mudur evet konuşmuştur.

Bu âleme 124 bin peygamberler göndermiş ve kitaplar indirmiştir ki bizler nimetin hakiki sahibi olarak onu tanıyabilelim.

Konuşmaz demek ve bunu da bir delile dayanmadan mesnetsiz ve delilsiz söylemek sence kabul edilebilir mi?

Senin, kendinin kabul edemediği bir şeyi senin ilahın nasıl kabul eder?

Kendilerine peygamber ulaşmayan kavimlere veya peygamber ulaşmış olsa bile onlara uymayanlara baksana. Bir kısmı puta tapmış. Yani kendilerine verilen nimetleri putlardan bilmiş. Bir kısmı da ateşe tapmış, güneşe tapmış. Yani bütün nimetlerin sahibi olarak bunları bilmiş. Demek insan, bir peygamberi tanımazsa, onun dersini dinlemezse, Allah'ın nimetlerini batıl ilahlara böyle paylaşıyor.

İşte gerçek yaratıcı, kullarının nazarlarını bu batıl ilahlardan kendisine çevirmek için peygamberler göndermiş, kitaplar indirmiş ve şöyle demiştir: Ey kullarım! Sizler nimetin yaratıcısı ve hakiki sahibi değilsiniz. Buna rağmen, yaptığınız iyiliklerin sizden bilinmesini istiyor ve başkasına verilmesine razı olamıyorsunuz. O halde ben ki, nimetin yoktan yaratıcısı

ve hakiki sahibiyim. Hiç nimetlerimin başkasından bilinmesine ve bana bedel, onlara minnettar olunmasına razı olur muyum? Elbette olmam. O halde nimetlerimi ancak benden bilin ve sadece bana minnet edin...” demiştir.

Demek konuşmak onun ilahlığı için en lazım en gerekli olan şeydir. Konuşmamak ise onun ilahlığına gölge düşürecek onu zayıf gösterecek bir acizliktir. Peki, hayalinde konuşmadığını sandığın o ilah ya konuşmuşsa halinin ne olacağını hiç düşündün mü? Kendisini tanımayanlara, elçilerini dinlemeyenlere, nimetlerine nankörlük edenlere ne yapacağını düşünüp titremiyor musun? Senin düşündüğün şekilde konuşmayan, karışmayan asla bir ilah olamaz. Olsa olsa ancak şu dünyada rahat bir hayat yaşamak için senin hayalinde olmasını temenni ettiğin bir hayal ürünü olur. Çünkü konuşmayan ve karışmayan bir ilahın var günümü gün edeyim hayatın zevkini alayım diyorsun. Gözlerini aç şu âleme bak; yerde gezen karıncayı emirsiz, havada uçan arıyı beysiz bırakmayan o kudret, yeryüzündeki en kıymetli varlık olan insanı rehbersiz, peygambersiz bırakır mı?